

Kardinal Ratzingers predikan

Predikan av kardinal Ratzinger under rekviemmässan för Johannes Paulus II den 8 april 2005. "Vi kan vara säkra på - sade han - att vår älskade påve nu står vid fönstret i sin Faders hus, att han ser oss och välsignar oss."

2005-04-14

Här nedan följer en icke-officiell översättning av den predikan som kardinal Ratzinger höll på italienska

under rekviemmässan för Johannes Paulus II:

”Följ mig”, säger den återuppståndne Herren till Petrus. Det var hans sista ord till denne lärjunge som han valt ut att ta hand om hans får. ”Följ mig”, denna kortfattade uppmaning från Kristus kan anses vara nyckelordet för att förstå det budskap som utgår från vår älskade och begråtne påve Johannes Paulus II:s liv, vars mänskliga kvarlevor nu läggs i jorden och är som ett frö av odödlighet. Våra hjärtan är fullt av sorgsenhet men också av ljuvt hopp och djup tacksamhet.

Det är så vi känner oss till mods. Kära bröder och systrar i Kristus, ni som är närvarande här på Petersplatsen, på närliggande gator och många andra platser i staden Rom, denna stad som idag är fylld av en väldig folkhop i stilla bön. Jag hälsar er alla hjärtligt. Också i

kardinalkollegiets namn hälsar jag
vördnadsfullt stats och regerings
chefer samt delegationer från de
olika länderna. Jag hälsar de kristna
kyrkornas och de kristna
samfundens myndigheter och
representanter liksom
representanterna för de andra
religionerna. Jag hälsar
ärkebiskopar, biskopar, präster,
ordensfolk och alla katoliker som
kommit från alla världsdelar,
framför allt ungdomarna som
Johannes Paulus tyckte om att kalla
”Kyrkans framtid och hopp”. I denna
högtidliga akt då vi tar farväl av vår
älskade påve gäller min hälsning
också alla dem som är förenade med
oss genom radion och televisionen
var de än befinner sig i världen.

”Följ mig.” Som ung student älskade
Karol Wojtyla litteratur, teater och
poesi. Då han arbetade i en kemisk
fabrik hotad och omgiven av
nazistregimens terror, hörde han

Herrens röst kalla på honom. Följ mig! Han började läsa böcker om filosofi och teologi och trädde in i ett underjordiskt seminarium som kardinal Sapieha grundat och efter kriget kunde han fullfölja studierna vid Jagellonica universitetets teologiska fakultet i Krakow. Hur många gånger har han inte i brev till prästerna och i självbiografiska skrifter talat om sitt prästadöme som han inledde med sin vigning den 1 november 1946. I dessa texter tolkar han sitt prästämbete framför allt utifrån tre meningar som Herren uttalat. Den första är: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består." Den andra lyder: "Den gode herden ger sitt liv för fåren." Och slutligen: "Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek." Dessa ord beskriver helt och fullt vår helige Faders själ. Han begav sig verkligen till alla hörn av

världen, outtröttligen, för att bära frukt, frukt som består. ”Stig upp, låt oss gå!” är titeln på hans nästsista bok. ”Stig upp, låt oss gå.” Med dessa ord har han väckt oss upp ur en tro som stagnerat, ur lärjungarnas drömgår och idag. ”Stig upp, låt oss gå” säger han till oss också idag.

Den helige Fadern fullföljde sitt prästämbete ända till slutet, eftersom han gav sitt liv till Gud för sina får och för hela det mänskliga släktet, i daglig självutgivelse i Kyrkans tjänst, framför allt under de senaste månadernas hårda prövningar. Så blev han ett med Kristus, den gode herden som älskar sina får. Och till slut ”Bli kvar i min kärlek”: Påven som sökte mötet med alla, som förstod att öppna sitt hjärta för alla och förlåta alla, säger även i dag till oss med Herrens ord: ”Om vi blir kvar i Kristi kärlek lär vi oss, av Kristi exempel, vad det är att verkligen älska.”

"Följ mig" I juli 1958 börjar för den unge prästen Karol Wojtyla en ny etapp på vägen till Herren och i Herrens efterföljd. Karol hade, sin vana trogen, kommit överens om att tillbringa några dagars semester med en grupp ungdomar, som liksom han älskade att paddla kanot. Men han hade med sig ett brev där han ombads att infinna sig hos Polens primat, kardinal Wyszynski, och han kunde bara gissa sig till anledningen till mötet: utnämningen till hjälpbiskop i Krakow. Att lämna undervisningen vid universitetet, det stimulerande umgänget med unga människor, att lämna den intellektuella utmaningen att lära känna och tolka människans mysterium, att för världen av idag framlägga den kristna synen på vår tillvaro, allt detta måste ha varit lite som att förlora sig själv, förlora det som utgjorde den unge prästens själva identitet. Följ mig, Karol Wojtyla tackade ja till utnämningen,

för i denna Kyrkans kallelse hörde han Herrens röst. På det sättet upptäckte han hur sant Herrens ord är: ”Den som försöker bevara sitt liv skall mista det, men den som mister det skall rädda det.” Vi vet alla att vår påve aldrig ville bevara sitt eget liv, behålla det för sig själv. Han ville alltid förbehållslöst utge sitt liv, för Kristus och för oss, ända fram till det sista ögonblicket. På så sätt fick han uppleva hur allt det som han lagt i Herrens händer kom tillbaka på ett nytt sätt: kärleken till ordet, till poesi och litteratur, blev en viktig del av hans uppdrag som människornas herde och gav ny friskhet, ny aktualitet och ny attraktionskraft till Evangeliets budskap, även när detta blir ett tecken som väcker strid.

”Följ mig.” I oktober år 1978 får kardinal Wojtyla på nytt höra Herrens röst. Herrens dialog med Petrus som Evangeliet återger upprepas på nytt: ”Simon, Barjona,

älskar du mig? För mina får på bete”. På Herrens fråga: Karol, älskar du mig? Svarar Krakows ärkebiskop ur djupet av sitt hjärta: ”Herre, du vet allt: Du vet att jag har dig kär.”

Kärleken till Kristus var vår älskade påves drivande kraft. Den som sett honom be och hört honom predika, vet det. Och tack vare att han var så djupt rotad i Kristus kunde han bära en börda som överstiger en människas krafter: Att vara herde för Kristi hjord, för hans världskyrka. Det är inte nu rätta tillfället att tala om de olika aspekterna i hans rika pontifikat.

Jag vill bara läsa två passager ur dagens liturgiska text, där två viktiga element i hans förkunnelse kommer fram. I den första läsningen hör vi hur aposteln Petrus säger – och påven med honom: ”Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor utan tar emot var och en som fruktar honom och som gör vad

som är rättfärdigt, vilket folk han än tillhör. Detta var ordet som Gud sände till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus – han är allas herre.” Och i den andra läsningen uppmanar oss aposteln Paulus – och med honom vår avlidne påve – kraftfullt: ”Stå fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.”

"Följ mig!" På samma gång som Kristus ger Petrus uppdraget att föra sina får på bete förutsäger han sin död på Korset. Med dessa ord som avslutar och sammanfattar dialogen som handlar om kärleken och om uppdraget som herde över alla får påminner Herren om en annan dialog, som ägde rum vid den sista måltiden. Där sade Jesus: "Dit jag går, kan ni inte komma." Petrus sade: "Vart går du, herre?" Jesus svarade: "Dit jag går kan du inte följa mig nu, men längre fram skall du följa mig."

Jesus går från den sista måltiden till korset och uppståndelsen och träder in i påskmysteriet. Petrus kan ännu inte följa honom. Nu, efter uppståndelsen, har detta ögonblick trätt in, detta "längre fram". Genom att föra sina får på bete träder Petrus in i påskmysteriet, går mot korset och uppståndelsen. Herren uttrycker det med följande ord: "Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och för dig dit du inte vill." Under den första delen av sin ämbets-tid begav sig påven, ännu ung och full av kraft, under Kristi ledning ända till världens yttersta gränser. Men därefter fick han mer och mer dela Kristi lidande och förstod alltmera sanningen i orden "någon annan skall spänna bältet om dig...". Och det var just i denna förening med den lidande Herren som han

outtröttligen förkunnade Evangeliet och med allt större intensitet den obegränsade kärlekens mysterium.

Han tolkade för oss påskmysteriet som den gudomliga barmhärtighetens mysterium. I sin sista bok skrev han: Gränsen för ondskan "är i slutändan Guds barmhärtighet". Och i sina reflexioner över attentatet skriver han: "Kristus som lider för oss alla har gett en ny mening åt lidandet, han har fört in det i en ny dimension, en ny ordning: Kärlekens ordning... Detta är det lidande som bränner upp det onda genom kärlekens låga och som också ur synden får en mångfald goda ting att blomstra." Buren av denna syn kunde påven leda och älska förenad med Kristus och det är därför som hans lidandes och hans tystnads budskap var så talande och så fruktbart.

Gudomlig barmhärtighet: Den helige Fadern fann den allra renaste avbilden av Guds barmhärtighet i Guds moder. Han som mycket ung hade förlorat sin mor älskade Guds moder desto mer. Han lyssnade till Herrens ord på Korset som om de hade varit riktade till honom själv: "Där är din mor!" Och han gjorde som den lärjunge som Herren älskade mest: han tog henne hem till sig (eis ta idia: Joh 19:27) – Totus tuus. Och det var modern som lärde honom att låta sig omvandlas till Kristus.

Ingen av oss kommer någonsin att glömma hur den helige Fadern, märkt av lidandet, den sista påsksöndagen i sitt liv än en gång visade sig vid sitt fönster i det apostoliska palatset och gav sin välsignelse "Urbi et Orbi" för sista gången. Vi kan vara säkra på att vår älskade påve nu står vid fönstret i sin Faders hus, att han ser oss och

välsignar oss. Ja, välsigna oss, Helige Fader. Vi anförror din älskade själ till Guds moder, din Moder, hon som ledde dig varje dag och nu leder dig till sin Sons, Jesu Kristi, vår Herres eviga härlighet. Amen.

Vatican Information Service

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/kardinal-ratzingers-predikan/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/kardinal-ratzingers-predikan/)
(2025-08-17)